

УДК 342.951

Н.Ф. Ващук,
здобувач ДНДІ МВС України,
старший науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ,
ORCID ID 000-0001-1734-2564

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

У статті розглянуто дослідження загальнотеоретичних питань щодо адміністративно-правового регулювання легкої промисловості України. Взято до уваги погляди вітчизняних та зарубіжних вчених-теоретиків адміністративного права та проаналізовано системну організацію легкої промисловості України. Обґрунтовано необхідність удосконалення адміністративно-правового регулювання як елемента методології розвитку системної організації легкої промисловості України в умовах сьогодення.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання у сфері легкої промисловості, елемент методології, системна організація легкої промисловості, суспільні відносини.

В статье рассмотрены исследования общетеоретических вопросов административно-правового регулирования легкой промышленности Украины. Принято во внимание взгляды отечественных и зарубежных ученых-теоретиков административного права и проанализирована системная организация легкой промышленности Украины. Обоснована необходимость совершенствования административно-правового регулирования как элемента методологии развития системной организации легкой промышленности Украины в современных условиях.

Ключевые слова: административно-правовое регулирование в сфере легкой промышленности, элемент методологии, системная организация легкой промышленности, общественные отношения.

Створення відповідного адміністративно-правового регулювання у сфері легкої промисловості України в умовах переорієнтування ринку та швидких політичних змін і формування ефективного механізму її реалізації неможливе без розроблення визначальних напрямів промислової політики і науково обґрунтованих принципів побудови адміністративно-правових форм, глибокого аналізу факторів, які мають вплив на ефективне функціонування. Час вимагає розроблення відповідного наукового та методичного забезпечення адміністративно-правового регулювання діяльності самої легкої промисловості.

Одразу зазначимо актуальність для різних галузей науки саме вивчення проблематики методології дослідження. Наведемо таке формулювання за Колпаковим В.К.: предмет правового регулювання – це сукупність управлінських відносин, які складаються у сфері державного управління [1].

Якщо предмет – це чітко визначений зміст, якість і закономірність, у яких реальність (дійсність) постає перед дослідником, то метод – це шлях – спосіб або засіб осягнення сутності предмета пізнання. Можна також метод визначити як сукупність прийомів і способів емпіричного та теоретичного пізнання. Виникнення нової галузі наукового знання завжди пов'язане зі змістовою диференціацією наукових уявлень людини про світ (об'єктивним процесом розвитку науки), виокремленням суттєво нового змісту в існуванні досліджуваної реальності (визначенням предмета) та побудовою засобів пізнання цієї реальності (створенням методу) [2].

© Ващук Н.Ф., 2018

Таким чином, предметом нашого ретельного розгляду та наукового дослідження автор вважає адміністративно-правове регулювання у сфері легкої промисловості України.

Слід зазначити, що застосування системного підходу адміністративно-правового регулювання у сфері легкої промисловості як головного принципу побудови, функціонування і розвитку, а також дослідження будь-яких системних об'єктів, передбачає володіння відповідним понятійним категоріальним апаратом.

Отже, запропонуємо визначення терміну “методологія” (грец. – *μεθοδολογία* – вчення про метод) – сукупність прийомів дослідження, що застосовуються в науці; вчення про методи пізнання та перетворення дійсності. Основу методології складає мислення та світогляд як операційне середовище самодисципліни та роботи з інформацією, моделями, алгоритмами [3].

Зазначимо, що багатоманітність діяльності людини визначає множинність методів наукового пізнання, які можна класифікувати за різноманітними критеріями. Залежно від ролі і місця в процесі наукового пізнання розрізняють методи змістовні та формальні, наприклад методи формальної та математичної логіки символів. До основних видів змістовної методології належать методи філософські, загальнонаукові, загальні та спеціально-наукові. Також можна виокремити емпіричні і теоретичні, фундаментальні та прикладні, методи дослідження та методи викладення результатів.

У сучасному світі дедалі складніше простежити безпосередній зв'язок між емпіричними фактами та їхнім теоретичним осмисленням, тому особливого значення проблеми методології науки набувають у зв'язку зі стрімким розвитком науки, з тенденцією до вищого рівня узагальнення. Отже, постає необхідність осмислити і метод дослідження, і основоположення та закономірності розвитку теорій.

Загальною методологією всіх конкретних наук оголошує себе діалектичний матеріалізм, який вирішує питання про природу методів і основоположень конкретних наук. Матеріалістично урегульовуючи питання про співвідношення законів мислення і законів буття, діалектичний матеріалізм стверджує об'єктивність змісту людського мислення. Мислення сягає істини унаслідок того, що воно підлягає тим же законам, що й об'єкт. Вивчаючи закони розвитку об'єктивної дійсності, діалектичний матеріалізм одночасно є логікою пізнання, логікою побудови наук, теорій. Усі категорії діалектичного матеріалізму охоплюють вирішення питання про взаємозв'язок мислення і буття. Тому конкретні науки категорії діалектичного матеріалізму є світоглядно-методологічними [4, с. 42]. В основу будь-якої методології наукових досліджень покладена методика. Методику розуміють як сукупність прийомів дослідження, включаючи техніку й різноманітні операції з фактичним матеріалом [5, с. 56].

Методика дослідження – це сукупність принципів, способів і методів, за допомогою яких буде вирішено проблему дослідження [6, с. 48]. Отже, вважаємо, що методологія дослідження адміністративно-правового регулювання у сфері легкої промисловості – це послідовність конкретних дій та процедур, реалізація яких забезпечує досягнення мети дослідження.

Зазначимо, що процедура дослідження адміністративно-правового регулювання у галузі легкої промисловості означає встановлений порядок виконання прийомів і способів дослідження. У свою чергу, прийом розглядаємо як окрему дію для досягнення мети дослідження, а спосіб – це система дій, що застосовуються під час виконання дослідження

На нашу думку, під час вирішення конкретного завдання, методика дослідження матиме сталу структуру, основними компонентами у цьому випадку є:

– теоретико-методологічна частина, на основі якої адміністративно-правове регулювання функціонування легкої промисловості розглядається як самостійний та важливий напрям удосконалення правового регулювання діяльності цієї сфери з

метою утвердження в Україні ринкових принципів функціонування галузі та реалізації ефективної промислової політики;

– історико-теоретична, що передбачає дослідження явищ, процесів з урахуванням зв'язків і взаємозалежностей між ними. У роботі досліджено взаємозв'язок і відмінність адміністративно-правового регулювання функціонування легкої промисловості, взаємодію з центральними та місцевими органами виконавчої влади, визначено проблемні аспекти в означеній сфері та запропоновано конкретні напрями вдосконалення механізму адміністративно-правового регулювання у сфері легкої промисловості;

– практична, тобто узагальнення результатів дослідження як логічне завершення наукового пошуку, їх аргументація.

Впливає необхідність під час формування міністерств та відомств ліквідації подвійного підпорядкування та вдосконалення повноважень і функцій, окреслення меж компетенції існуючих структур і меж державного управління щодо промисловості та на місцевому рівні, також необхідність розширення використання адміністративних договорів у підприємницької діяльності легкої промисловості тощо.

Підґрунтям застосування відповідної методології в будь-якій науковій роботі є принцип наукових досліджень, який за своєю суттю є початком, базою, він є в основі певної сукупності фактів, теорій, наук [7, с. 80].

Звернемось до поняття “системологія”, яка надає значну універсальність алгоритму в об'єктному, суб'єктному, ресурсному, регламентному, процесорному або по кінцевому продукту вирізняє саму методологію. Незважаючи на різність оцінок та трактовок різних філософських шкіл, методологія має універсальний характер. Можна скористатися основними науковими методами це: діалектичний, аналітичний, метод гіпотез, феноменологічний, аналіз і синтез, аксіоматичний, синтетичний, суперпозицій, аналогій та планування експерименту [8].

Поняття система трактується як (від дав. – гр. *συστημα* – “сполучення”, “ціле”, “з'єднання”) – множина взаємопов'язаних елементів, що утворюють єдине ціле, взаємодіють із середовищем та між собою і мають мету [9].

Слід зазначити, що системою називають багато різноманітних понять, як фізичних (нервова система, транспортна система, система керування базами даних), так і логічних (банківська система, політична система, система рівнянь) [10].

У системному аналізі використовують різні визначення поняття “система”. Зокрема, за В. М. Сагатовським [11], система – це скінченна множина функціональних елементів й відношень між ними, які виокремлено з середовища відповідно до певної мети в межах визначеного часового інтервалу. Згідно з Ю. І. Черняком [12; 13] система – це відображення у свідомості суб'єкта (дослідника, спостерігача) властивостей об'єктів та їх відношень у вирішенні завдання дослідження, пізнання. Відома також велика кількість інших визначень поняття “система” [14, 15], що використовуються залежно від контексту, галузі знань та цілей дослідження.

Отже, легку промисловість України ми можемо сміливо виокремити в систему, яка є скінченною множиною функціональних елементів й відношень між ними, які виокремлено з середовища відповідно до певної мети в межах сучасності.

Крім цього, розглянемо пов'язане із системою поняття – елемент. Елементом системи називають найпростішу складову частину системи, яку умовно розглядають як неподільну. Поняття неподільності є умовним та визначається залежно від конкретних завдань. Наприклад при розгляді літака, як системи, немає потреби враховувати атомну будову його елементів [16].

Один із основоположників загальної теорії систем Л. фон Берталанфі визначав систему як комплекс взаємодіючих елементів. Таким чином, система – це комплекс взаємопов'язаних елементів, що утворюють цілісність. Тоді слід зазначити, що систему легпрому України можна визначити як комплекс елементів з їх властивостями, взаємодія між якими зумовлює появу цілісності. Наявність стійких зв'язків між

складовими системи та їхніми властивостями, які перевищують за потужністю зв'язки цих складових з об'єктами і не входять до цієї системи теж є важливим її атрибутом.

Водночас окремі автори розмежовують онтологічний і гносеологічний аспекти цієї категорії. В онтологічному аспекті поняття “система” постає як сукупність елементів і зв'язків між ними, що існують об'єктивно, незалежно від волі та свідомості людей. У гносеологічному аспекті йдеться про використання поняття “система” та інших споріднених понять як інструмента пізнання сутності складних матеріальних систем. Цей аспект філософи називають епістемолого-методологічним [17, с. 361].

У сучасну легку промисловість України практично увійшли промисловості, які можна вважати елементами: текстильна промисловість, швейна, шкіряна та взуттєва, хутряна, галантерейна та трикотажна промисловості. Часом під легкою промисловістю розуміють взагалі усі галузі, які займаються виробництвом товарів народного споживання на протигагу галузям, які виготовляють промислову продукцію. Наприклад – художній промисел як форма народної творчості, виробництво декоративних виробів, що використовують для оформлення інтер'єру, одягу, побуту, оздоблення тарілок.

До головних характерних особливостей системи легкої промисловості можна віднести такі:

– Система легпрому є передусім сукупністю елементів. За певних умов елементи, відповідно, можуть розглядатись як системи.

– Наявність суттєвих зв'язків між елементами легкої промисловості, які переважають над зв'язками цих елементів з тими, які не входять до цієї системи. “Під суттєвими зв'язками розуміють такі, що закономірно визначають інтегративні властивості системи, і це вирізняє систему з оточуючого середовища як цілісний об'єкт” [18].

– Наявність визначеної організації, що проявляється у зменшенні ступеня невизначеності системи порівняно з ентропією системоутворюючих факторів. До таких факторів належать кількість елементів системи, кількість суттєвих зв'язків, якими може володіти елемент, тощо [18].

Факт інтегративних властивостей, тобто притаманних системі легпрому загалом, але не властивих жодному промислому елементу зокрема.

Система органів управління легкою промисловістю України об'єднує в себе промислові міністерства, державні комітети та відомства, які мають свої промоб'єкти, управління промисловості, які знаходяться під впливом місцевих державних адміністрацій та територіальних громад, місцевих рад та виконавчих комітетів з питань, які делеговано їм на державному рівні, також адміністрацій промислових об'єднань та промислових підприємств.

Крім того, до системи органів управління промисловістю входять органи профільних міністерств, держкомітетів та відомств на місцях, відповідні управління місцевих, тобто обласних та районних, міських, міст Києва та Севастополя, держадміністрацій, наприклад управління промисловості, енергетики та ін., які діють на підставі відповідних положень про них, і адміністрації державних промислових об'єднань, промислових підприємств.

Отже, система вітчизняного легпрому не належить до простої сукупності елементів, розділяючи її на окремі частини, неможливо пізнати всі властивості системи загалом.

Зазначимо, що поняття “система легкої промисловості у загальному вигляді” характеризується множиною елементів та зв'язками між ними з цілісним характером матеріального об'єкта, сфери, явища і процесу.

У процесі дослідження об'єкт легпрому спочатку нами подано як певну систему, а в процесі роботи вималювалась закономірна картина стійких зв'язків елементів у ній. Важливими для описування системної організації легкої промисловості України є її структура та ієрархія.

Слід зауважити, що під структурою системи легпрому потрібно розуміти її впорядкованість і зв'язки між елементами та підсистемами. Структура системи легкої промисловості характеризується найпростішими типами зв'язків, тобто паралельними та послідовними.

Сфера легкої промисловості як об'єкт постає як певна система властивостей, які характеризують зовнішні відносини об'єкта в його цілісних проявах. Вже тут існує системний розгляд, хоча структура об'єкта легпрому передбачає насамперед внутрішні відношення елементів, з яких складається. Якщо розглядати структуру легпрому, то це більше процес, в якому елементи системного і структурного аналізу переплетені та невід'ємні один від одного.

Слід зазначити, що кожен елемент у системному дослідженні має одночасно різні характеристики, параметри, функції і принципи побудови. Дослідження системи здійснюється в поєднанні з дослідженням зовнішнього середовища, умов її існування та функціонування.

Специфічною для системного підходу є проблема породження властивостей цілого з властивостей елементів і, навпаки, породження властивостей елементів із характеристик цілого. У системному дослідженні недостатньо здійснити суто причинні пояснення функціонування і розвитку об'єкта. Джерело перетворення системи або її функцій знаходиться, як правило, в межах системи, оскільки це пов'язано з доцільним характером її поведінки [18].

Тоді елементом системи буде частина, котра виконує специфічну функцію і неподільна з погляду завдання, що розв'язується. Внутрішня структура елементів не є предметом системного аналізу. Важливі лише властивості елемента, які визначаються його взаємодією з іншими елементами системи та справляють вплив на її поведінку [18].

Отже, в системі легпрому, яка є органічним цілим, елемент визначається передусім за його функціями як мінімальна одиниця, що здатна до відносно самостійного виконання певної функції. З такою функціональною характеристикою пов'язано уявлення про активність, самодіяльність елемента в системі, причому ця активність розглядається однією з вирішальних його характеристик.

Структурний аспект торкається проблематики впорядкованості та організованості в адміністративно-правовому регулювання сфери легпрому України.

Саме розгляд питань управління у сфері легкої промисловості на рівні органу державної влади, на рівні службовця та робітника в ньому надає можливість урахування системності та цілісності функціонування державного механізму і його складових: державного апарату та державної служби в міністерствах та відомствах, державних підприємствах, як підсистем державного управління та взагалі управління.

Кожен елемент системи легпрому, у свою чергу, є системою більш низького рівня та складається з певних відносно елементарних компонентів. “Останнє притаманне системно-елементному аспекту системного підходу. Система завжди є складовою іншої, більш високого рівня системи, і сама, у свою чергу, утворена з елементів підсистем більш низького рівня. Інакше кажучи, жодна система не є ізольованою, безліччю зв'язків вона пов'язана з найрізноманітнішими системами і несистемними утвореннями. Система легпрому діє, розвивається в зовнішньому щодо неї самої середовищі, пов'язана з ним безліччю комунікацій” [18].

Крім того, зазначимо про те, що в “розвитку методологічних ідей дієву роль відіграли структурні ідеї, які доводять відносну незалежність одночасного та діахронного аспектів розвитку об'єкта нашого дослідження” [18]. І щоб уникнути однобічного погляду на дослідження зазначеної вище теми складовим елементом системи принципів наукових досліджень має бути принцип історизму. Послідовники синхронного аналізу не завжди враховували в своїх дослідженнях принцип історизму, тобто механізм розвитку, а послідовникам вивчення історії об'єкта завжди бракує застосування принципу конструктивізму, тобто механізму функціонування,

наприклад, існування та розвиток легкої промисловості на теренах України. Історично та традиційно в Україні склалось, що до легкої промисловості відносять – виробництво тканини та нетканих матеріалів, в'язаних сіток, корду, технічних волокон, текстильної галантереї, первинну обробку сировини (льону, вовни тощо). Історично центри художнього промислу зосереджені: на Західній Україні та в Івано-Франківську: килимарство, ткацтво, кераміка, різьблення по дереву; у Львові: виготовлення кольорового скла; на Закарпатті: виготовлення меблів і дерев'яних прикрас; на Східній Україні та в Харкові: вишивка, ткацтво, вибивання на тканині; у Донецьку: кераміка; на Центральній Україні та Вінниці: вишивання; у Полтаві: виробництво килимів; у Житомирі: порцеляно-фаянсові вироби. Отже, легка промисловість – це галузь виробничої сфери, яка спеціалізується на виробництві товарів народного споживання і частково продукції промислового призначення.

Позитивним наслідком цього дослідження є усвідомлення суттєвих розбіжностей між механізмами функціонування та механізмами розвитку об'єкта.

Для застосування системного підходу в дослідженні державного управління легкою промисловістю останній висновок має суттєве значення. Так, за часів Радянського Союзу сталість механізмів функціонування його державного механізму, у першу чергу, – державного апарату, різних міністерств та відомств, в тому числі і міністерства легкої промисловості, і водночас неврахування соціальних та економічних змін і тенденцій розвитку світової цивілізації, заангажованість та сталість наукових досліджень призвели до занепаду промисловості взагалі та легкої промисловості, зокрема, що спричинило надалі розпад країни, зміну вектора орієнтації розвитку всього суспільства. Сучасна Україна будує нову політичну й економічну реальність, це впливає на розвиток легкої промисловості та її адміністративно-правового регулювання, яка в умовах реалій світового ринку намагається перебудувати свій напрям і без адміністративно-правового підґрунтя буде важко зробити правильні кроки. Кожна з існуючих систем не є незамінною, раз і назавжди даною. Вона не є абсолютною, головним чином тому, що їй притаманні внутрішні суперечності. Вона не лише функціонує, але й рухається, розвивається. Кожна система має свій початок і свій кінець, вона переживає час свого зародження, становлення, розвитку, занепаду. А це означає, що час є доконечною характеристикою системи, що кожна система певним чином історична, що зумовлює наявність системно-історичного аспекту.

Можна вважати адміністративно-правове регулювання елементом методології розвитку системної організації легкої промисловості України, тому що методологія дає універсальність розвитку системної організації легкої промисловості України.

Зазначимо, що поняття “система легкої промисловості в загальному вигляді” характеризується: множиною згаданих вище елементів та зв'язками між ними з цілісним характером об'єкта, сфери, явища і процесу.

У вузькому розумінні адміністративно-правове регулювання у сфері легкої промисловості – це впорядковувачий цілеспрямований вплив держави на суспільні відносини у сфері організації та функціонування легкої промисловості, межі та сутність якого зумовлені міжгалузевим характером, та який полягає в організації ефективної діяльності легкої промисловості та контролю за її розвитком.

Таким чином, адміністративно-правове регулювання сфери легкої промисловості України ми можемо сміливо виокремити в систему, яка є скінченною множиною функціональних елементів й відношень між ними, які виокремлено з середовища відповідно до певної мети в межах сучасності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Колтаков В.К. Адміністративне право України. Юрінформ Інтер, 1999. Київ. С. 53.
2. Кіцул Ю. Адміністративно-правове регулювання діяльності місцевих органів виконавчої влади: монографія. Львів: ЛДУВС, 2014. 200 с.
3. Методологія-Вікіпедія. URL: uk.wikipedia.org/wiki/Методологія (дата звернення: 17.07.2017).
4. Баскаков А.Я., Туленков Н.В. Методология научного исследования: учеб. пособие. Київ, 2004. 216 с.
5. Шейко В.М., Кушнарєнко Н.М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності: підручник. 6-е вид. Київ: Знання, 2008. 310 с.
6. Артемчук Г.І., Кирило В.М., Кочерган М.П. Методика організації науково-дослідної роботи: навч. посібник. Київ: Форум, 2000. 271 с.

7. *Стеченко Д.М., Чмир О.С.* Методологія наукових досліджень: підручник. 2-е вид. Київ: Знання, 2007. 317 с.
8. Системологія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4> (дата звернення: 18.07.2017).
- 9 Система. URL: uk.wikipedia.org/wiki/Система. (дата звернення: 16.07.2017).
10. Вступ до системної інженерії – Блог одного кібера. URL: uk.nure.info/Блог (дата звернення: 16.07.2017).
11. *Сагатовский В.Н.* Основы систематизации всеобщих категорий. Томск. 1973.
12. *Черняк Ю.И.* Системный анализ в управлении экономикой. Москва, 1975.
13. *Черняк Ю.И.* Анализ и синтез систем в экономике. Москва: Экономика, 1970. 151 с.
14. *Волкова В.Н.* Теория систем. Москва: Высшая школа, 2006.
15. *Горбань О.М., Бахрушин В.С.* Основы теории систем та системного аналізу. Запоріжжя, ГУ “ЗІДМУ”, 2004.
16. Element. URL: uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0 (дата звернення: 17.07.2017).
17. *Єрина А.М., Захожай В.Б., Єрін Д.Л.* Методологія наукових досліджень: навч. посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 212 с.
- 18 Поняття системи та її властивості. URL: galsite.at.ua/file/tn/kl_mspnd.pdf (дата звернення: 18.07.2017).

REFERENCES

1. *Kolpak, V.K.*, 1999, “Administrative Law of Ukraine”, Kyiv, P. 53.
2. *Kitsul, Y.S.*, 2014, “Administrative and Legal Regulation of Local Authorities”: monograph, Lviv, 200 p.
3. Methodology-Wikipedia. URL: uk.wikipedia.org/wiki/Methodology (date of application: 17.07.2018).
4. *Baskakov, A.Y., Tulenkov, N.V.*, 2004, “Methodology of Scientific Research”: textbook, K., 216 p.
5. *Sheiko, V.M., Kushnarenko, N.M.*, 2008, “Organization and Methodology of Research Activities”: textbook, K.: Knowledge, 310 p.
6. *Artemchuk, G.I., Kyrylo, V.M., Kochergan, M.P.*, 2000, “Methodology of Organization of Research Work: textbook, K.: Forum, 271 p.
7. *Stechko, D.M., Chmyr, O.S.*, 2007, “Methodology of Research”: textbook, K.: Knowledge, 317 p.
8. Systemology. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4>. (application date: 17.07.2018).
9. System. URL: uk.wikipedia.org/wiki/System.
10. Introduction to System Engineering – Blog of one cyber. URL: uk.nure.info/Блог.
11. *Sagatovsky, V.N.*, 1973, “Fundamentals of Systematization of general categories. Tomsk.
12. *Cherniak, Y.I.*, 1975, “System analysis in the management of economics”. Moscow.
13. *Chernyak, Y.I.*, 1970, “Analysis and Synthesis of Systems in the Economy”, Moscow: Economics, 151 p.
14. *Volkova, V.N.*, 2006, “Theory of Systems”. M.: Graduate School.
15. *Gorban, O.M., Bakhrushin, V.Y.*, 2004, “Fundamentals of Systems Theory and System Analysis”, Zaporizhia, State Enterprise “ZIDMU”.
16. Element. URL: uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B0 (application date: 17.07.2018).
17. *Yerina, A.M., Zakhozhay, V.B., Yerin, D.L.*, 2004, “Methodology of Research”: textbook. K.: Center for Educational Literature, 212 p.
18. The Concept of the System and its Properties. URL: galsite.at.ua/file/tn/kl_mspnd.pdf. (application date: 17.07.2018).

UDC 342.951

N.F. Vashchuk,

Senior Researcher Scientist of the Laboratory of Special Transport and Uniform of the State Research Institute MIA Ukraine, Postgraduate, State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv, ORCID ID 0000-0001-1734-2564

ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF LIGHT INDUSTRY OF UKRAINE IN THE PRESENT CONDITIONS

Paper considers creation of proper administrative-legal regulation in the field of light industry of Ukraine. In the current context, the urgent issues are the development of appropriate scientific and methodological support for the administrative and legal regulation of the light industry.

The attitudes of domestic and foreign scholars-theorists of administrative law and the system organization of light industry of Ukraine are analyzed. Accordingly, there is a need to study the research methodology.

The author examines the application of a systematic approach to administrative and legal regulation in the field of light industry as the main principle of construction, functioning and development. It is noted that the study of any system objects involves the possession of a relevant conceptual categorical apparatus.

Depending on the role and place in the process of scientific doctrine, meaningful and formal methods are distinguished, which can be classified according to various criteria. The main types of content methodology are considered, which include the methods of philosophical, general scientific, general and special-scientific, as well as empirical and theoretical, fundamental and applied methods of research and methods of presentation of results.

Scientific novelty consists in determining the system of light industry in Ukraine as a complex of elements with their properties, the interaction between which causes the emergence of integrity. The definition of a narrow understanding of the administrative and legal regulation in the field of light industry is an orderly direction of the state's influence on social relations in the field of the organization and operation of light industry, the boundaries and nature of which are due to inter-sectoral nature, which consists in the organization of an efficient activity of light industry and control over its development.

The conclusions state that the administrative and legal regulation of the sphere of light industry of Ukraine can be isolated into a system that will be finite by a plurality of functional elements and relations between them, which are separated from the environment in accordance with a certain goal within the present.

Keywords: administrative and legal regulation in the field of light industry, element of methodology, system organization of light industry, public relations.

Отримано 07.02.2018